

Forfatter: Foersom, Peter Thun

Titel: BREV TIL: Hauch, Adam Wilhelm FRA: Foersom, Peter Thun (1810-12-23)

Citation: Foersom, Peter Thun: "BREV TIL: Hauch, Adam Wilhelm FRA: Foersom, Peter Thun (1810-12-23)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 55. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000052.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL A. V. HAUCH.
1810, 23. December.

Da jeg for næsten to Aar siden ansøgte Deres Excellence om at give Declamatorier, blev det mig, paa Deres Høigunstige Anbefaling, bevilget allernaadigst, at prøve fire slige Kunstforsøg. Jeg vover nu den underdanige Bøn, at det maatte forundes mig at give det tredie Declamatorium Løverdagen den 12te Januar, og, ligesom forrige Gang, paa det kongelige Danske Theater.

Gierne ønskede jeg at erfare, om et Declamatorium kan bestaae reent ved sig selv for det danske Publikum, uden som hidtil at understøttes af dramatisk Spil, som Pygmalion og siden Sladderhanken. Men da jeg i de to foregaaende Declamatorier har fremsagt quantitative meget, maatte altsaa ogsaa nu gjøre det, og da det idelige Fremtræde af een og samme Person, det idelige Gienlyd af eet og samme Organ maa trætte Auditoriet, beder jeg om Tilladelse til at nedlægge en underdanig Bøn for Deres Excellence.

At Pluraliteten — næsten kunde jeg sige — Totaliteten af mine Kunstbrødre ansaae mine unge Kunstforsøg med skelende Øine, behøver jeg neppe at sige. Kun Faa saa med Kunst- og menneskekierligt Blik, at disse Forsøg vare for mig saavel Velfærds-Sag, som Kunst-Sag, og kun een Mand, Skuespiller Heger, yttrede efter de to første Forsøg Lyst til at medvirke i de to følgende.

Min underdanige Bøn er altsaa, paa egne og Skuespiller Hegers Vegne: at det i mit forestaaende Declamatorium høigunstigst maatte vorde ham tilladt at declamere enkelte af Danmarks Mesterdigte: hvorved Publikum vilde skaanes for en i Sagens Natur liggende, maaskee uundgaaelig Monotonie; jeg for en næsten farlig Bryst-Anstrængelse; og endelig torde Skuepladsen vel vinde meget, da slig en Ildprøve mægtigt vilde bidrage til at uddanne et Talent, der hos denne Mand vel hidtil blot har slumret.